

Andrejs Tiško

Pareizticīgo priesteris, mūks

Andrejs Tiško dzimis 1871. gada 14. novembrī Ludzas apriņķī Vecslabadā. 1885. gadā beidzis Vecslabadas tautas skolu un 1894. gadā – feldšeru kursus Grodņas kara hospitālī.

Būdams vēl laicīgs cilvēks, A. Tiško devās svētceļojumā un apmeklēja Jeruzalemi un Svēto Afonu (*Ogion Oros*, kalns un pussala austrumu Grieķijā). Svētceļojumā iegūtie iespaidi nospēlēja izšķirošu lomu viņa turpmākā dzīves ceļa izvēlē. Atgriežoties dzimtenē, iestājās Vitebskas Marka Svētās Trīsvienības vīriešu klosterī, bet drīz vien sakarā ar krievu-japāņu kara sākumu tika iesaukts armijā, kur pildīja frontes feldšera pienākumus. Kara vētrās norūdīto mūku par pašai dziedzīgu darbu un rūpēm par ievainoto karavīru veselību apbalvoja ar Sv. Georgija krustu.

1912. gada 12. decembrī A. Tiško tika iesvētīts par pareizticīgo priesteri mūku.

Pirmā pasaules kara sākumā A. Tiško norīkoja darbā uz lauka mobilo lazareti Viļņas kara apgabalā, kur kalpoja par priesteri līdz 1917. gada oktobrim. Par nopelniem kara gados priesteri apbalvoja ar Sv. Annas III un II šķiras ordeni.

Pēc boļševiku atnākšanas pie varas uz personīga iesnieguma pamata priesteris tika atbrīvots no dienesta armijā un atgriezās savā klosterī. 1919. gadā Vitebskas konsistorija norīkoja viņu uz vakantu priesteru vietu Vecslabadas baznīcā. Vēlāk A. Tiško kalpojis par priesteri vairākās pareizticīgo draudžu baznīcās, tai skaitā arī **Dagdas** baznīcā (no 1934. gada līdz 1938. gada 15. oktobrim).

Līdz 1942. gada pavasarim A. Tiško dzīvoja Vecslabadā un baznīcas prāvestam palīdzēja vadīt dievkalpojumus. Pēc tam tika nozīmēts par Krāslavas pareizticīgo baznīcas prāvestu. 1942. gada vasarā priesteri A. Tiško iecēla klostera priekšnieka amatā un norīkoja Pleskavas misijā. Uz pieredzējušā un tajā pašā laikā jau pavisam veca priesteru pleciem bija uzvelts grūts uzdevums – Nikandrovas nomaļa klostera atjaunošana. A. Tiško kļuva par pirmo šī klostera pārvaldnieku. Taču neilgi misionāram te nācās strādāt pie svētnīcas atjaunošanas. A. Tiško pēkšņi nomira, nav zināms precīzs datums un nāves apstākļi: nezināmu personu vai vācu okupantu noslepkavots (pēc citas versijas – miris no tīfa) pēc 1942. gada 15. septembra 72 gadu vecumā. Trūkst informācijas arī par viņa apbedīšanas apstākļiem^{498, 527}.

Avots:

Papsujevičs, Oļegs, Asūnes pagasts: vēstures lappuses un ļaudis / Oļegs Papsujevičs, Jānis Pokulis ; Daugavpils Universitāte. Latgales Pētniecības institūts. Daugavpils : Daugavpils Universitātes Akadēmiskais apgāds "Saule", 2013.- 261.- 262.lpp.